

Declaració de Montréal

Preàmbul

“Tots els éssers humans neixen lliures i iguals en dignitat i drets”. Aquesta frase ja famosa de la Declaració Universal de Drets Humans, adoptada fa gairebé 60 anys per l'Assemblea General de les Nacions Unides, continua essent avui dia la perfecta il·lustració de les reivindicacions de lesbianes, gais, bisexuals, persones transgènere, transsexuals i persones en transició de sexe o intersexuals.

El món ha anat acceptant a poc a poc que els éssers humans siguin diferents pel seu sexe, raça o origen ètnic i religió i que es respectin aquestes diferències sense que constitueixin causa de discriminació. Amb tot, alguns països segueixen sense acceptar dos altres aspectes de la diversitat humana: que hagi persones d'orientació sexual o d'identitat de gènere diferents; que dues dones, o dos homes, s'enamoren, i que no sigui el cos amb el qual es neix el que determini la identitat personal com a dona, com a home o com cap d'aquests.

La negativa d'acceptar i respectar aquestes diferències és causa d'opressió en la vida quotidiana de les persones LGBT en la major part del món. En alguns països s'està accentuant fins i tot la discriminació i la violència exercida contra les persones LGBT. És cert que, a gairebé totes les parts del nostre món, persones i grups de gran valor reivindiquen els drets humans de les persones LGBT. Això succeeix especialment a Àsia, Àfrica, Amèrica Llatina i Europa de l'Est, on aquestes persones ja no accepten que se les perjudiqui o discrimini i tenen cada vegada menys paciència a l'hora de lluitar per assolir la llibertat i la igualtat. Però els avenços són molt desiguals i en cap cas automàtics. En tot el món podem apreciar progressos i reculades.

Per fer realitat els drets humans de les persones LGBT són necessaris canvis a molts nivells i a totes les parts del món: cal garantir drets, canviar lleis, traçar i aplicar noves polítiques i adaptar pràctiques institucionals. Les persones i grups LGBT són els principals protagonistes d'aquest canvi. Només, però, guanyarem si incorporem d'altres aliats a la nostra lluita. L'objectiu de la present Declaració és enumerar i explicar els canvis que considerem necessaris, i elaborar un pla d'acció a escala mundial.

1. Drets fonamentals

La primera exigència és salvaguardar i protegir els drets més bàsics de les persones LGBT, drets que estan ben establerts i que jurídicament no admeten discussió.

a) Protecció de la violència d'Estat i de la violència privada

- Nou països continuen castigant l'homosexualitat amb la pena de mort, cosa que, ja per ella mateixa, constitueix una violació dels drets humans, independentment del motiu pel qual s'apliqui.
- Fora de l'àmbit jurídic, hem contemplat en molts països casos de tortura i d'altres tipus de violència (fins i tot d'assassinats) dirigida a persones LGBT tan sols pel fet de ser lesbianes, gais, bisexuals o transgènere. Aquests delictes d'odi els cometten persones particulars (amb l'ajuda activa o l'acceptació passiva de funcionaris públics, com ha ocorregut en algunes manifestacions de l'orgull) o fins i tot la pròpia policia, l'exèrcit o altres funcionaris públics. Aquests delictes d'odi contra persones LGBT són cada cop més preocupants: molts Estats no estan complint amb la seva obligació de protegir d'aquesta violència dirigida a les persones LGBT.
- En moltes parts del món, persones LGBT es veuen obligades a casar-se amb persones del sexe oposat en contra de la seva voluntat i corren el risc de patir greus sentències (que inclouen la violència i fins i tot la mort a les mans de membres de la seva pròpia família) si intenten escapar d'aquests arranjaments imposats. El matrimoni forçat és certament una violació dels drets humans que cal combatre.
- Les persones intersexuals pateixen una forma particular de violència amb la mutilació genital, deguda a una innecessària cirurgia postnatal destinada a ajustar-los al rígid model binari basat en característiques sexuals físiques.

b) Llibertat d'expressió, reunió i associació

- En alguns països, grups LGBT en defensa dels drets humans i importants personalitats LGBT veuen com les autoritats públiques hostils bloquegen els seus drets de llibertat d'expressió, reunió i associació. Es denega l'autorització de celebració de manifestacions de l'Orgull, s'empresona a periodistes, es tanquen clubs i es denega l'acreditació d'ONG. Sense el dret essencial de les organitzacions no governamentals LGBT de fer el seu treball lliures de restriccions represores i discriminatòries, pot arribar a ser impossible fer campanya a favor de la reforma de lleis discriminatòries. Els militants LGBT tenen dret a protecció i suport i a expressar-se sense por de represàlies, com la resta de defensors dels drets humans.

c) Llibertat de mantenir relacions sexuals amb persones del mateix sexe en privat, amb consentiment mutu i entre adults

- Setanta-cinc països, és a dir, més d'un terç dels països del món, tenen encara lleis aplicables que consideren com a delicte els actes sexuals entre persones del mateix sexe, fins i tot amb consentiment mutu i entre adults. Actes que no fan mal a ningú. Això, segons les normes internacionals de drets humans, viola el dret a la vida privada, com ha reconegut la Comissió de Drets Humans de les Nacions Unides en la seva decisió *Toonen* de 1994, i és, així mateix, un acte de discriminació: denega el reconeixement d'igualtat en dignitat i valor de les persones LGBT. Aquestes lleis, fins i tot quan no s'apliquen a la pràctica, estigmatitzen, perpetuen prejudicis, fomenten el xantatge i la intimidació i serveixen de justificació d'altres formes de discriminació.
 - * Instem a la comunitat internacional a pressionar els governs dels països que continuen violant els drets humans fonamentals de les persones LGBT.
 - * Exigim la supressió immediata de la pena de mort a tot el món, especialment per l'anomenat "delicte" d'activitat homosexual amb consentiment mutu i entre adults.
 - * Exigim que els governs nacionals i les organitzacions internacionals elaborin i apliquin polítiques efectives de prevenció, investigació i sanció de delictes d'odi per raons d'orientació sexual o identitat de gènere.

- * Exigim la prohibició de la cirurgia genital exercida sobre persones intersexuals, tret que aquestes siguin prou adultes com per a entendre el que suposa i poder donar-hi el seu consentiment.
- * Exigim que les organitzacions internacionals (a escala mundial i local) facin un seguiment sistemàtic de la situació dels drets humans en relació a les persones LGBT i que facin una difusió àmplia i general del resultat.
- * Fem una crida a la comunitat internacional perquè protegeixi i doni suport polític i financer als defensors de drets humans i organitzacions LGBT, en particular en aquells països del món en què les persones LGBT encara veuen amenaçades diàriament per les seves vides o la seva seguretat.
- * Exigim que els governs nacionals i les organitzacions internacionals condicionin la seva ajuda internacional al desenvolupament a què es facin avanços reals en el compliment dels drets humans, entre els quals s'inclouen els referents a persones LGBT.
- * Exigim la derogació de totes les lleis que considerin delictiva l'activitat homosexual feta en privat, consensuada i entre adults.

2. Reptes mundials

Un món en el qual es violen sistemàticament els drets humans de les persones LGBT és un món on ningú pot sentir-se segur i lliure. "Tots els drets humans són universals, indivisibles i interdependents i estan relacionats entre si" (Conferència Mundial de Drets Humans, Viena, 1993).

Les identitats o pràctiques LGBT han existit i continuen existint en totes les cultures i racons del món; senzillament, formen part de la condició humana. La lluita contra la ignorància i els prejudicis continua essent la nostra prioritat primera. Per seguir avançant, són necessàries una major informació sobre les persones LGBT i una visibilitat més gran per la seva banda (quan això pugui fer-se en tota seguretat).

- * Per això fem una crida en pro de la preparació d'una campanya d'informació a escala mundial.
- * Demanem als organitzadors de la Conferència Internacional sobre Drets Humans LGBT i als organitzadors dels II Outgames Mundials de Copenhaguen de 2009 que engeguin aquesta campanya.
- * Demanem el suport de les ONG afins i dels governs amb actitud favorable per a la preparació i desenvolupament de la campanya.

Les persones LGBT no viuen en una illa, formen part de totes les societats i esperen amb raó que es tinguin en compte la seva situació i les seves exigències a l'hora de plantejar les polítiques públiques. En conseqüència, els drets humans de les persones LGBT haurien d'incorporar-se als debats generals sobre temes socials i polítics. Això només podrà assolir-se si el moviment internacional de drets humans LGBT participa en combats més amplis, com la lluita a favor del desenvolupament i d'un comerç just, dels drets socials i econòmics a escala mundial i de la pau i estabilitat internacionals. Els drets humans de les persones LGBT poden semblar una cosa molt llunyana en aquelles parts del món on la principal preocupació quotidiana és la pobresa i la violència. Tanmateix, les tasques per superar aquests problemes hauran d'incloure el treball per assolir unes condicions de vida més favorables per a les persones LGBT.

Un tema crucial a escala mundial és la pandèmia VIH/SIDA. "Aturar i començar a invertir la propagació del VIH/SIDA". Aquest és el sisè Objectiu de Desenvolupament del Mil·lenni, que té com data per al seu compliment l'any 2015 i que l'any 2000 va ésser secundat per 189 Caps d'Estat i de Govern. Aquest objectiu només podrà assolir-se desplegant un enfocament basat en els drets humans, entre els quals s'hi ha de comptar els drets humans de les persones LGBT. La consideració com a delictes de l'activitat sexual entre persones del mateix sexe i la supressió del dret d'expressió dels grups LGBT, pràctiques encara comunes en alguns països, tenen un efecte directament perjudicial en la prevenció del VIH/SIDA. L'accés a la informació, uns serveis sanitaris adequats i l'eliminació de la violència i la discriminació són elements crucials tant de la prevenció com del tractament del VIH/SIDA.

- * Instem als governos a no impedir que els grups LGBT difonguin informació sobre la prevenció i tractament del VIH/SIDA entre persones LGBT i que, a més, assumeixin com a responsabilitat pròpia incloure a les persones LGBT en la lluita contra el VIH/SIDA.
- * Instem als països i institucions internacionals donants que reforcin els seus programes d'ajuda a la prevenció del VIH/SIDA i que treballin amb els grups LGBT de salut locals per garantir que les persones LGBT quedin incloses en aquests programes.
- * Exigim la supressió de restriccions basada en la moralitat pel que fa a l'educació, prevenció i campanyes de tractament relatives al VIH/SIDA, amb inclusió de les restriccions del foment de l'ús del preservatiu.

Un altre tema d'abast mundial és l'asil. El nostre primer objectiu és treballar en favor d'un entorn segur en cada país, de manera que les persones LGBT no es vegin obligades a abandonar els seus països per por a perdre la vida. Ara bé, cada nació té obligació de concedir asil a persones perseguides per motius de raça, religió, opinió política i raons similars. Les persones LGBT que visquin en perill real de persecució, tant per instàncies estatals com per no estatals, basada en la seva orientació sexual o identitat de gènere, haurien de comptar amb una protecció similar dins del marc de la Convenció de Ginebra sobre l'Estatut dels Refugiats de 1951. Un nombre cada vegada més gran de països, així com l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats, interpreta la Convenció de forma explícita en aquest sentit. Considerem que més països haurien de seguir aquest exemple.

- * Exigim als governs nacionals que reconeixin explícitament en les seves legislacions i pràctiques nacionals el dret d'asil basat en un temor ben fonamentat de persecució deguda a l'orientació sexual o a la identitat de gènere de les persones.
- * Demanem que l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats incrementi la seva activitat per convèncer els governs nacionals a aplicar les directrius relatives a la persecució per motius de gènere adoptades el 2002.

Un tercer tema d'abast mundial és les migracions. El món s'està fent cada vegada més petit; cada vegada es viatja més de banda a banda del planeta, es coneixen nous amics i amants entre els quals, de vegades, poden sorgir parelles. La majoria dels països, però, deneguen a les parelles homosexuals binacionals el dret que un dels membres de la parella aculli i es faci càrrec de l'integrant de la parella que emigra, un dret que les parelles heterosexuales casades sí que tenen. Fins i tot les parelles homosexuals amb certificat de matrimoni o amb inscripció oficial com a parella, reconeguts en el país d'origen d'un dels seus membres, no poden estar segures de que es respecti aquest reconeixement quan es traslladen a algun altre lloc.

- * Exigim als nostres respectius governs nacionals drets de residència per als nostres companys estrangers, amb les mateixes condicions que gaudeixen les parelles casades heterosexuales, sense discriminació basada en el sexe, l'orientació sexual o la identitat de gènere.
- * Exigim que es reformin els tractats internacionals sobre la matèria i es concedeixin a les parelles homosexuals els mateixos drets que tenen les parelles casades heterosexuales.

Les Nacions Unides no han mostrat, o no han pogut mostrar, fins ara la voluntat de reconèixer que els drets LGBT són drets humans, ni tampoc d'incorporar plenament els temes LGBT al treball dels drets humans. Alguns organismes i ponents especials de les Nacions Unides han tingut en compte els drets de les persones LGBT. Tanmateix, el 2005, la Comissió de Drets Humans va rebutjar per tercera vegada el debat entorn d'una resolució general sobre "Drets Humans i Orientació Sexual", que el 2003 ja va ser presentada pel Brasil. I el 2006, el Consell Econòmic i Social de les Nacions Unides va rebutjar, també per tercera vegada, concedir l'estatut d'organisme consultiu a la ILGA (Associació Internacional de Lesbianes i Gais), com ho va fer el 1992, el 1994 (quan se li va retirar l'estatut consultiu concedit el 1993) i el 2002. Seguirem cridant a la porta de les Nacions Unides. No acceptarem que una organització mundial pugui tancar-se a una part concreta de la població del nostre planeta i es negui a tractar aquests assumptes.

- * Per això instem als governs a incloure els drets humans de les persones LGBT a l'agenda del nou Consell de Drets Humans de les Nacions Unides i a treballar a favor de l'adopció d'un text que obligui al Consell i a d'altres organismes de les Nacions Unides a tractar els drets humans de les persones LGBT com part habitual del seu treball.
- * Exigim que se'ls concedeixi a la ILGA i a altres organitzacions LGBT el lloc que mereixen entre les moltes altres ONG amb dret consultiu en el Consell de Drets Humans.
- * Instem a la Comissió de Drets Humans i altres organismes de les Nacions Unides que integrin en el seu treball el seguiment sistemàtic dels drets humans de les persones LGBT.
- * Fem una crida a advocats, institucions de drets humans i ONG perquè continuïn estudiant quins drets humans de les persones LGBT estan ja protegits pels tractats internacionals de drets humans en vigor i si hi ha llacunes en la protecció que proporcionen aquests tractats. Això podrà conduir a un debat sobre els possibles beneficis d'una Convenció de les Nacions Unides sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació deguda a l'orientació sexual o a la identitat de gènere (CEDOSIG).
- * Instem a tots els Procediments Especials de les Nacions Unides que abordin els temes dels drets humans de les persones LGBT durant els seus corresponents mandats.

3. La diversitat de la comunitat LGBT

La nostra exigència que la majoria heterosexual i no transgènere respecti els nostres drets humans i la nostra diversitat no ha de aturar-se a les nostres pròpies portes. Hem de treballar també en la construcció d'una comunitat LGBT que estigui oberta a tothom i que ofereixi oportunitats a tothom, independentment del seu sexe, raça, religió, minusvalia, edat, situació econòmica i d'altres característiques similars. Hem de lluitar contra la discriminació dins de les nostres pròpies files. No podem tolerar el sexisme i el racisme dins del nostre moviment. Som musulmans, cristians, jueus, no creients, budistes, hinduistes, sijs i humanistes. Entre nosaltres es donen tota mena de minusvalies, hi ha presents tots els grups d'edat i pertanyem a tots els estrats socials i econòmics.

Cal tenir en compte la creixent visibilitat i activisme dels grups LGBT en tots els països del sud del nostre planeta. Hem de treballar tan dur com puguem per fer possible que els activistes LGBT d'Àsia, Àfrica, Amèrica Llatina i Europa de l'Est participin en condicions d'igualtat en el moviment mundial dels drets humans de les persones LGBT. El nostre objectiu a llarg termini, segons ho permetin els recursos, hauria de ser una participació molt més equilibrada del sud del planeta a les conferències internacionals LGBT. Hem de recordar que el 88% de les persones LGBT viuen a Àsia, Àfrica, Amèrica Llatina i Europa de l'Est.

La posició desigual de les dones en el nostre moviment continua reflectint les relacions desiguals de poder entre dones i homes a tot el món. Malgrat tots els avenços fets al llarg de les últimes dècades, les dones segueixen essent el segon sexe, i les dones lesbianes no en són una excepció. Hem de buscar, doncs, una cooperació més elevada amb els moviments de dones i fer èmfasi en el que tenim en comú. El nostre punt en comú és el dret a controlar el nostre propi cos i a triar com viure la nostra pròpia vida. El nostre objectiu comú és llençar un repte a la rigidesa dels rols adjudicats a homes i dones i a la dominació de les normes i interessos heterosexuals masculins. Aquest objectiu comú no és una mica marginal, sinó que és el cor mateix del moviment dels drets humans de les persones LGBT.

Les persones transgènere, transsexuals, en transició i intersexuals són una part cada vegada més visible del nostre moviment i han vist com s'hi anaven incorporant les seves exigències. Les persones lesbianes, gais i bisexuals no transgènere haurien de reconèixer que posar en qüestió el que significa el sexe i desafiar uns rols rígids de gènere són de fet dues cares de la mateixa medalla. Per tant, els temes transgènere haurien de considerar-se part integrant de la nostra lluita comú en pro de la igualtat i de la dignitat.

- * Recomanem que les organitzacions internacionals LGBT ampliïn els seus marges de candidats a posicions de lideratge oferint cursos de formació, seminaris d'informació, etc., a nous militants, siguin dones, homes o transgènere, d'Àsia, Àfrica, Amèrica Llatina i Europa de l'Est.
- * Demanem als organitzadors de la Conferència Internacional sobre Drets Humans LGBT i als II Outgames Mundials de Copenhaguen de 2009 que facin un esforç addicional per aconseguir una igual participació d'homes i dones, que incrementin al màxim la participació procedent del sud del planeta i de minories ètniques i culturals i que garantitzin la plena integració de les persones i temes transgènere.
- * També ens agradaria veure en aquesta conferència més seminaris sobre el paper de les dones dins i fora del nostre moviment i sobre l'augment de la cooperació amb els moviments de dones.

4. Participació a la societat

a) Generalitats

En molts països s'ha saldat amb èxit la lluita contra normes i pràctiques discriminatòries, iniciada fa més de cinquanta anys. Èxits, com ara:

- L'eliminació de l'homosexualitat de la llista oficial de malalties psiquiàtriques.
- La llarga llista de països que han derogat la seva legislació penal discriminatòria.
- Noves clàusules constitucionals d'igualtat que esmenten explícitament l'orientació sexual.
- El creixent número de països, estats, províncies, territoris, districtes o ciutats que han declarat il·legal la discriminació per raons d'orientació sexual o identitat de gènere.
- El número encara reduït, però en augment, de països que ofereixen la possibilitat de ple matrimoni a les parelles del mateix sexe.
- L'augment més important del nombre de països que reconeixen el registre de parelles del mateix sexe.
- La creixent visibilitat de les persones LGBT en la vida pública en molts països, fins al punt que ja no és tan estrany veure, per exemple, a artistes i polítics obertament LGBT.
- El canvi en l'opinió pública que possibilita que persones LGBT es mostrin com són i visquin la seva vida com la desitgen i sense por.
- El creixent número d'institucions públiques i privades, com ara les organitzacions de drets humans, els sindicats i altres ONG, que han assumit la responsabilitat d'integrar en el seu treball quotidià la protecció dels drets humans de les persones LGBT.

ARA BÉ...

Aquests èxits són només part de la història i només valen per a una petita part del món. Queda molt treball per fer. A poc a poc haurien d'examinar-se tots els sectors de la societat a la recerca de normes i pràctiques en vigor que encara impedeixen la participació oberta, lliure i igualitària de les persones LGBT. Entre aquests sectors, els moviments de drets humans de les persones LGTB a cada país, en funció de les circumstàncies locals, haurien de decidir les prioritats concretes d'actuació.

- Demanem a tots els governs que desenvolupin i apliquin una política global en contra de la discriminació per orientació sexual i identitat de gènere a tots els sectors de la societat. Això haurà de fer-se preferentment dins del marc d'una política general antidiscriminatòria dissenyada per a plantar cara a totes les formes de discriminació en tots els àmbits de la vida i en tots els terrenys, però sense ocultar sota la catifa els temes LGBT.
- Exigim que aquesta política antidiscriminatòria se centri tant en la igualtat legal, posant fi, d'aquesta manera, a un tracte de segona classe per part de l'estat, com en la igualtat social, lluitant contra la discriminació i els prejudicis en tota la societat, amb inclusió dels organismes privats.
- Exigim que els parlaments nacionals demanin responsabilitats als seus respectius governs, per garantir, d'aquesta manera, els drets de tots els ciutadans, entre ells els dels ciutadans LGBT.
- Exigim que els experts i organitzacions LGBT participin en la planificació i execució d'aquestes polítiques i que es faci un seguiment adequat dels seus efectes.
- Exigim que els temes de drets humans de les persones LGBT s'incorporin a tota l'activitat política governamental en general. Això significa que, abans de prendre decisions, haurien de definir-se i tenir-se en compte els efectes de les propostes de polítiques sobre la situació de la persones LGBT.
- Instem a les organitzacions internacionals LGBT que:
 - * prossegueixin el seu control de l'activitat política sobre temes LGBT;
 - * elaborin indicadors d'avanços comparables i millorin les seves bases de dades de legislacions i pràctiques en diferents països del món;
 - * distribueixin informació sobre millors pràctiques.

b) Per sectors

Unes condicions equitatives a **l'ocupació o als negocis** són essencials perquè les persones LGBT siguin econòmicament independents, conservin l'autoestima i puguin dur una vida plena i productiva. Totes les parts corresponents haurien de combatre la discriminació per orientació sexual o identitat de gènere al lloc de treball, actuant junts sobre la base de programes ben dissenyats, dels quals se'n farà un seguiment adequat.

- * Per això secundem els Plans d'Acció adoptats en les conferències "Workers Out" i "Out for Business" i donarem suport a les activitats que planifiquin per al futur;
- * Exigim als governs i institucions públiques que donin bon exemple eradicant la discriminació cap als seus empleats LGBT i fomentant la igualtat i seguretat en els llocs de treball, que elaborin indicadors d'avenços comparables i que millorin les seves bases de dades sobre legislacions i pràctiques a diferents països del món.

Les persones LGBT no som individus aïllats. Ens enamorem, **establim relacions i creem famílies**, siguin com siguin. Per a molts de nosaltres, aquestes relacions i famílies són la part més important de les nostres vides. Fins que aquestes relacions no siguin reconegudes legalment, no podran garantir-se plenament els nostres drets a la igualtat i a la dignitat. De fet, molts països estan desitjosos de concedir-nos igualtat en tots els àmbits de les nostres vides a excepció de les nostres relacions i famílies, que queden, d'aquesta manera, estigmatitzades, com si fossin relacions de segona categoria. Per raons d'igualtat, les parelles del mateix sexe tenen dret a tota la sèrie d'opcions de relació que disposen les parelles de sexe diferent, entre elles la del matrimoni per a aquells que així ho decideixin. Igualment, les persones LGBT i les parelles del mateix sexe que siguin pares, o desitgin ser pares, haurien de gaudir dels mateixos drets i del mateix accés a tota la gamma d'opcions parentals a l'abast de les persones heterosexuales i de les parelles de sexe diferent, com l'adopció, la custòdia i l'ús de la procreació assistida.

Fer justícia a la realitat canviant de la vida familiar suposa també reconèixer i garantir drets iguals a les relacions no maritals i ampliar aquesta opció a totes les parelles, sense discriminació basada en el sexe, orientació sexual o identitat de gènere.

- Per això exigim que tots els governs que encara no ho hagin fet reformin la seva jurisdicció familiar a fi de reflectir la creixent diversitat de la vida familiar, mitjançant:
 - * l'extensió del matrimoni legal a les parelles del mateix sexe,
 - * la introducció de drets similars de vida en comú per a totes les parelles no casades, i
 - * la garantia d'igual accés a tota opció parental.

L'educació, els mitjans de comunicació, l'atenció sanitària i la religió són institucions socials d'importància fonamental per a l'èxit o el fracàs de la lluita en pro dels drets humans de les persones LGBT.

- Exigim que les autoritats governamentals competents (nacionals o locals) encarregades de les polítiques educatives, com ara els consells escolars,
 - * incloguin lliçons sobre els drets humans de les persones LGBT en el pla d'estudis; i
 - * actuïn en contra de tota intimidació o violència contra alumnes o professors LGBT.
- Exigim que els mitjans de comunicació d'informació general contribueixin a trencar estereotips i fomentar una visibilitat realista de les persones LGBT.
- Exigim que les instal·lacions sanitàries i els prestadors de serveis sanitaris estiguin oberts a les necessitats sanitàries especials de les persones LGBT, combatin els prejudicis i proporcionin informació pertinent de manera no discriminatòria.
- Exigim que els governs permetin el tractament mèdic necessari per a la reassignació de gènere, que es financii aquest tractament en la mateixa mesura que els seus recursos els permeti finançar altres tractaments mèdics necessaris i que modifiquin la seva legislació per tal de permetre que les persones transgènere puguin canviar el sexe que els correspon legalment, segons la seva identitat de gènere.
- Instem a totes les institucions religioses i organitzacions no confessionals a posar en pràctica els principis de tolerància i igualtat envers les persones LGBT que pertanyin a les seves comunitats i que contribueixin a la lluita en favor dels drets humans de les persones LGBT de tot el món.

5. **Crear el canvi social**

Els canvis legals, polítics i socials que hauran de proporcionar drets iguals a les persones LGBT no només serveixen als nostres interessos. En una societat en què s'oprimeix a algunes persones ningú no es pot considerar lliure i igual. La incorporació dels canvis que desitgem serà, doncs, el resultat dels esforços combinats del moviment dels drets humans de les persones LGBT i d'altres grups i organitzacions que comparteixen la nostra visió i els nostres objectius.

- Fem una crida a les organitzacions LGBT perquè prossegueixin la lluita a favor dels drets humans de les persones LGBT a tots els països, així com a escala internacional, mitjançant:
 - * la mobilització dels seus membres i suports, ampliant el seu camp d'acció i eixamplant la seva base de suport financer;
 - * una major conscienciació de les persones LGBT i no LGBT de la necessitat d'una actuació a escala mundial i l'apel·lació al seu sentit de la solidaritat;
 - * el foment d'una millor cooperació, coordinació i solidaritat entre les comunitats LGBT dins de cada país i de banda a banda del món;
 - * la formació d'aliances estratègiques i de cooperació entre diferents organitzacions i institucions dins i fora del moviment de drets humans de les persones LGBT;
 - * l'enfortiment del seu coneixement i capacitat tècnica, així com l'increment de la professionalització; i
 - * el foment de les activitats culturals LGBT, per mostrar, d'aquesta manera, una realitat viva, i l'ús de la cultura per transmetre el missatge LGBT.
- Fem una crida a sindicats, organitzacions professionals i ONG perquè treballin a favor dels drets humans i del benestar social i perquè participin en la nostra lluita contra la discriminació, ens donin el seu suport i comparteixin els seus recursos.
- Fem una crida a les empreses nacionals i internacionals perquè concedeixin igualtat d'oportunitats als seus treballadors LGBT, atenguin a les necessitats dels seus clients LGBT i compleixin amb la seva responsabilitat social de donar suport a la lluita mundial en favor dels drets humans de les persones LGBT.
- Fem una crida als màxims dirigents de l'esport mundial perquè estableixin espais segurs per a la comunitat LGBT, per tal que aquesta pugui participar obertament i amb plenitud, sense cap tipus de discriminació.
- Fem una crida a les institucions religioses i a les organitzacions no confessionals perquè ajudin als seus integrants LGBT a superar els prejudicis tradicionals i a lluitar contra l'homofòbia dintre de les seves pròpies files i en el món exterior.
- Fem una crida a fundacions i mecenes perquè garanteixin el finançament de programes de suport a les ONG que treballin en pro de la igualtat jurídica i social de les persones LGBT mitjançant l'avanç cap a tots els objectius establerts en aquesta Declaració.
- Fem una crida als governos nacionals perquè protegeixin els drets i fomentin els interessos i el benestar de tots els seus ciutadans, amb inclusió dels ciutadans LGBT.
- Fem una crida a la comunitat internacional perquè inclogui els drets de les persones LGBT en l'agenda internacional de drets humans i perquè doni suport i protegeixi els defensors dels drets humans de les persones LGBT.
- I, per últim, però no per això menys important, fem una crida a tots els països del món i a les Nacions Unides perquè reconeixin i promoguin la data del 17 de maig de cada any com Dia Internacional de la Lluita contra l'Homofòbia.

Això és el que demanem. Tot això ens exigeix una enorme valentia, grans sacrificis personals i in comptables hores de treball exigent a diversos milers de nosaltres, militants LGBT i amics de la comunitat mundial LGBT. Però el nostre objectiu, la igualtat de drets de totes les persones LGBT en tots els països del món, el podem assolir, i l'assolirem.